

מ"ת 11733/02/24 - מדינת ישראל נגד לול גברסלאסי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 11733-02-24 מדינת ישראל נ' גברסלאסי(עציר)

לפני כבוד השופט איתי הרמלין
המבקשת:

מדינת ישראל
ע"י עו"ד חיים סבן

נגד

המשיב:

לול גברסלאסי
ע"י עו"ד בן מעוז

החלטה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה

- נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה בצוותא כדי לבצע גניבה וגניבה בצוותא. בכתב האישום נטען שביום 10.9.23 בסביבות השעה 10:35 ישבו נפגע העבירה וחברו במסעדה שבה ישבו גם המשיב וארבעה אחרים. לפי הטענה, המשיב וארבעת האחרים יצאו מן המסעדה והמתינו ליציאתו של נפגע העבירה מן המסעדה. כשיצא נפגע העבירה מן המסעדה, היכו אותו הנאשם וארבעת האחרים באמצעות קסדה ושרשרת של אופניים, וגנבו מכיסו אוזניות אלחוטיות ו-6,000 ₪. לפי כתב האישום, כתוצאה מן התקיפה נגרמו למתלונן חבלות בפנים, כאבים בעמוד השדרה הצווארי, בראש ובצוואר, ועוד.
- סניגורו של הנאשם לא כפר בכך שנפגע העבירה הותקף, אלא שלפי טענתו המשיב לא נמנה על תוקפיו וכלל לא היה במקום. לדבריו, זיהויו של המשיב על ידי נפגע העבירה נעשה חודשים לאחר המקרה, לאחר שלא זיהה אותו סמוך לאירועים. יתר על כן, לטענת הסניגור, הזיהויו הוכתם על ידי כך שהוא ראה תמונה שחברו העביר לו ממקור לא ידוע. התובע, לעומתו, סבר כי זיהויו של המשיב על ידי המתלוננים היה תקין וברור.
- לאחר שקראתי את הראיות בתיק החקירה, אני מוצא כי יש סיכוי סביר להרשעתו של המשיב - כלומר, יש ראיות לכאורה לאמור בכתב האישום.
- עיון בעדותו של נפגע העבירה מיום האירוע (10.9.2023) בשעה 18:27 מעלה שלא רק שמסר בה תיאור של האירועים כפי שפורטו בכתב האישום, אלא שנראה שאף הציג לשוטר את תמונתו של אחד התוקפים שקיבל מן החבר שישב איתו במסעדה (ש' 22-23 בעדות). על דברים אלה חזר גם בעדות שמסר ב-18.9.2023. בעדות שמסר חברו של נפגע העבירה ביום האירוע בשעה 18:54 אף הוא הציג לשוטר תמונה של אחד התוקפים שקיבל מאנשים אחרים שנכחו במקום התקיפה. לפי דבריו של החבר באותה עדות, הוא עצמו מכיר את התוקף בפנים (ש' 4-7 בעדות).

5. בעימות שנערך בין נפגע העבירה לבין המשיב ב-3.2.2024 (לאחר מעצרו של המשיב), זיהה אותו נפגע העבירה ב"100 אחוז" כאחד מתוקפיו (ספציפית כמי שהיכה אותו באמצעות שרשרת האופניים), ואף סיים את העימות במילים: "זה הראשון שנתן לי את המכה. אני לא טועה. אני אומר בוודאות". יש לציין עם זאת כי לא הייתה התאמה מלאה בפרטים שמסר בעדות זו לפרטים שמסר בעדויותיו הראשונות - כגון לגבי מספר התוקפים (בעימות ציין ששניים תקפוהו, אך יתכן שהכוונה למכים בפועל ולא לגודל החבורה). בעימות שנערך באותו יום בין המשיב לבין חברו של נפגע העבירה, זיהה גם החבר את המשיב כמי שתקף את נפגע העבירה. החבר אף אמר בעימות: "אנחנו לא סתם האשמנו אותו מה שהוא עשה. אני נותן עדות כמו שצריך. עשה לו נזק וגם לקח לו כסף. שיחזיר לו את הכסף, ויעמוד לדין כחוק. אני לא אגיד סתם על מישהו אחר" (ש' 26-27 לעימות). גם אצל החבר הייתה אי התאמה אשר למספר התוקפים (בעימות ציין ארבעה).

6. המשיב היה עקבי בהכחשת מעורבותו באירוע.

7. מסמכים רפואיים וצילום של נפגע העבירה המצויים בתיק, תומכים בעצם קיומו של האירוע נושא כתב האישום.

8. כידוע, "ראיות לכאורה הן ראיות גולמיות שלאחר עיבוד ובחינה בהליך העיקרי עשויות להוביל לקביעת ממצאים שיבססו אשמה. לפיכך, בחינת קיומן בשלב הדין במעצר עד תום [ההליכים] לא נעשית לפי רף ההוכחה הנדרש במשפט פלילי, אלא נדרש לבחון אם במכלול הראיות טמון פוטנציאל שיביא להרשעת הנאשמים. המבחן החל בכגון דא הוא מבחן 'אם נאמין', דהיינו "אם נאמין לראיות התביעה, האם יהא בהן כדי לחייב את המסקנה שהעורר ביצע את המעשה המיוחס לו?" בתוך כך הודגש, כי "אין ביהמ"ש נדרש לבחון, בשלב זה, את מהימנות הראיות המוצגות לפניו או את משקלן המדויק" (בש"פ 311/24 זקרייא אבו עאמר נ' מדינת ישראל (5.2.2024)).

9. אינני מוצא כי במקרה זה קיים ספק מובנה בראיות או שיש בהן פְּרָכוֹת משמעותיות או שיש סתירות משמעותיות בין הראיות השונות באופן המכרסם בראיות לכאורה. אין ספק שהראיות, כפי שסקרתי לעיל, עומדות במבחנים לקיומן של ראיות לכאורה.

10. לנוכח האמור לעיל **אני מורה על מעצר המשיב עד החלטה אחרת**. המשך הדין בבקשה למעצרו של הנאשם עד תום ההליכים ביום 14.2.2024 בשעה 10:00 כפי שנקבע בדין האחרון.

ניתנה היום, 11 בפברואר 2024, בנוכחות הצדדים.